

Ομιλία του Πρωθυπουργού στη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

24-05-2017

Κυρίες και κύριοι, αγαπητά μέλη του συνδέσμου βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, είναι ιδιαίτερη χαρά για μένα να βρίσκομαι για μια ακόμη φορά στη Θεσσαλονίκη, κάνοντας πράξη, βεβαίως, και μία υπόσχεση ότι τη Θεσσαλονίκη δεν πρέπει να τη θυμόμαστε κάθε φορά που έχουμε τη Διεθνή Έκθεση, αλλά να βρισκόμαστε συχνότερα. Να κάνουμε πράξη αυτό που λέμε πολλές φορές, στη ρύμη του λόγου μας, ότι είναι η συμπρωτεύουσα.

Αλλά συμπρωτεύουσα στα λόγια, δεν έχει νόημα. Πρέπει να είναι πρωταγωνίστρια στην προσπάθεια των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου για έξοδο από την κρίση, αλλά και πρωταγωνίστρια στις προσπάθειες των πολιτών της, του λαού της, των βορειοελλαδικών συνολικά, στην προσπάθεια να αξιοποιήσουν τις πολύ μεγάλες δυνατότητες που έχει αυτός ο τόπος.

Η συνέλευσή σας πραγματοποιείται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη και σημαντική στιγμή για τη χώρα.

Η Ελλάδα με σταθερά και αποφασιστικά βήματα αφήνει πίσω της μια μεγάλη περίοδο αβεβαιότητας. Και μαζί με αυτή την περίοδο αβεβαιότητας -θα συμφωνήσω με πολλά από αυτά που είπατε κύριε πρόεδρε- πρέπει να αφήσει και κατεστημένες νοοτροπίες, που όλα αυτά τα χρόνια συγκράτησαν τη δυναμική της, προκειμένου να μπορέσει να εισέλθει σε μια νέα εποχή στέρερης ανάπτυξης και δίκαιης ανάπτυξης -όπως λέμε εμείς- μια εποχή ευημερίας, αλλά και δίκαιης διανομής στο κοινωνικό σύνολο των αγαθών της ανάπτυξης.

Η Θεσσαλονίκη και όλη η Βόρεια Ελλάδα, δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι αποτελούν τον ισχυρότερο περιφερειακό μοχλό του αναπτυξιακού δυναμικού της χώρας.

Και με αυτήν την έννοια είναι το ιδανικό μέρος για να συζητήσουμε εδώ τον σχεδιασμό μιας εθνικής προσπάθειας που θα βάλει τέλος σε επτά χρόνια μεγάλης περιπέτειας, σε επτά χρόνια ύφεσης, σε αυτή την περίοδο της επιτροπείας, των μνημονίων, προκειμένου να οδηγήσουμε τη χώρα στην έξοδο από την κρίση, μέσα από την ανάταξη της ελληνικής οικονομίας, αλλά και στη διόρθωση των συνεπειών, στην επούλωση των πληγών που αφέθηκαν πίσω από αυτή την παρατεταμένη κρίση.

Το επικείμενο και τυπικά, πλέον, κλείσιμο της 2ης αξιολόγησης και η πρόσφατη ψήφιση στην Ελληνική Βουλή μέτρων και αντίμετρων, είναι το επιστέγασμα μιας πολύ δύσκολης πορείας, μιας πορείας που ήταν δύσκολη κυρίως για τον ελληνικό λαό και σκληρή για τον ελληνικό λαό.

Και πρέπει να σας πω ότι δεν πρέπει να φορτώνουμε όλες τις ευθύνες στον κόσμο, στους πολίτες. Διότι πράγματι η χώρα χρειάζεται μεταρρυθμίσεις, αλλά όλα αυτά τα χρόνια μιλώντας και λέγοντας τη λέξη «μεταρρύθμιση» ο μέσος Έλληνας πολίτης δεν είχε στο μυαλό του κάτι θετικό. Διότι βαφτίστηκαν μεταρρυθμίσεις παρεμβάσεις, αναγκαίες ή όχι

είναι κάτι το οποίο πρέπει να το κρίνει κανείς, η ιστορία, βεβαίως, θα το κρίνει, παρεμβάσεις σκληρής δημοσιονομικής προσαρμογής, περικοπές σε μισθούς, σε συντάξεις.

Η χώρα από το 2010 έως το 2015 έχασε το 25% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Και ταυτόχρονα υπήρξε μια περίοδος πολύ σκληρών μέτρων λιτότητας, αναγκαστήκαμε, και τη διετία αυτή, να συνεχίσουμε μια πολιτική προσαρμογής, προφανώς όχι τόσο τεράστιας όσο η προηγούμενη, αλλά ας μην αδικούμε τον πολίτη όταν ακούει μεταρρύθμιση και φοβάται. Και εδώ είναι η δική μας ευθύνη, να περιγράψουμε ένα θετικό όραμα για τον τόπο και να δείξουμε μια διέξοδο μέσα από μεταρρυθμίσεις ουσιαστικές, δομικές, πραγματικές μεταρρυθμίσεις.

Ήθελα να πω, λοιπόν, ότι έχουμε φτάσει σε μια κρίσιμη τομή, σε μια κρίσιμη καμπή και νομίζω ότι θα αδικούσαμε τους εαυτούς μας εάν δεν λέγαμε ότι είναι και αποτέλεσμα μια επίπονης προσπάθειας, που έχει κάνει το τελευταίο διάστημα η χώρα, για να αποδείξει στη διεθνή κοινότητα πως μπορεί να αλλάξει. Διότι πέρα από το δημοσιονομικό σκέλος αυτής της προσαρμογής, στην οποία αναφέρθηκα πιο πριν, καταβάλαμε και μια μεγάλη προσπάθεια, προωθώντας και εφαρμόζοντας και σημαντικές δομικές μεταρρυθμίσεις παντού, μεταρρυθμίσεις που, πολλές από αυτές, δίνουν και μια προοπτική εκσυγχρονισμού του τόπου, που δεν έγιναν στα χρόνια της ανάπτυξης.

Και αναφέρομαι σε μεταρρυθμίσεις στον δικαστικό τομέα, στις αγορές προϊόντων, στον ενεργειακό τομέα, στην κοινωνική μέριμνα, στη δημόσια διοίκηση, τις οποίες αναγνωρίζουν, σε όλες τις τελευταίες εκθέσεις τους, διεθνείς οργανισμοί, υψηλού κύρους, όπως η Παγκόσμια Τράπεζα και ο ΟΟΣΑ.

Ο κυβερνητικός προϋπολογισμός, επίσης, υπερκαλύπτει πια τους στόχους για τα πρωτογενή πλεονάσματα. Όχι μόνο δεν έχουμε ελλείμματα, αλλά έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα πάνω από τους στόχους. Άρα βρισκόμαστε στο σημείο να πιστεύουμε βάσιμα ότι θα ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις και θα επαληθεύσουμε τις θετικές προβλέψεις ανάπτυξης το 2017 και το 2018 και ότι το ίδιο που συνέβη το 2016, με την υπέρβαση στόχων στα πρωτογενή πλεονάσματα, θα συμβεί και το 2017 και το 2018.

Αυτές οι θετικές επιδόσεις, ωστόσο, δεν πρόεκυψαν ούτε αυτόματα ούτε είναι και αυτονόητες.

Και μεταξύ άλλων είναι και το αποτέλεσμα πολιτικών που αντιμετωπίζουν καίρια τη διαφθορά και τη φοροδιαφυγή.

Μέτρα όπως οι ηλεκτρονικές συναλλαγές και επόμενες παρεμβάσεις, όπως η ηλεκτρονική τιμολόγηση, φέρνουν έσοδα στο κράτος και δημιουργούν τον αναγκαίο δημοσιονομικό χώρο για ελάφρυνση των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών.

Υλοποιήσαμε, επίσης, ριζικές μεταρρυθμίσεις στη δημόσια διοίκηση, αναφέρθηκα πιο πριν. Δεν είχαν τολμήσει τα προηγούμενα χρόνια -και σε περιόδους ευμάρειας- κυβερνήσεις να προχωρήσουν σε τόσο ριζικές τομές στη δημόσια διοίκηση.

Προχωράμε σε μια μεταρρύθμιση στη δημόσια διοίκηση που αλλάζει ακόμα και τον θεσμό του γενικού γραμματέα, όπου από την ίδρυση σχεδόν του ελληνικού κράτους ήταν διοριζόμενος απευθείας από το κόμμα που παίρνει την εξουσία. Αυτό δεν είναι μικρό πράγμα. Και είναι υποκρισία να στεκόμαστε στο αν ένας υπουργός επιλέγει ως μετακλητούς συνεργάτες, στο γραφείο του δηλαδή, ανθρώπους της εμπιστοσύνης του.

Αυτό είναι το ζήτημα; Εσείς τι επιλέγετε στις επιχειρήσεις σας ως γραμματείς ή ανθρώπους της άμεσης εμπιστοσύνης σας; Ξένους;

Όταν, όμως, μιλάμε για θεσμικές τομές σαν αυτές, πρέπει να τις αναγνωρίζουμε.

Και επίσης τομές που αντιμετωπίζουν τη διαφθορά και ευνοούν, πιστεύω, την αξιοπιστία και την ανταποδοτικότητα, στην οποία πολύ σωστά αναφερθήκατε στον πρόλογό σας.

Αλλά ιδιαίτερη έμφαση δώσαμε, και πρέπει να δώσουμε ακόμα περισσότερο στο μέλλον, στη δημιουργία ενός φιλικού επενδυτικού περιβάλλοντος που θα παρέχει δίκαιους και ισότιμους όρους για όλους τους οικονομικούς δρώντες, ένα σταθερό φορολογικό περιβάλλον, νέα εργαλεία ρευστότητας και επενδυτικά κίνητρα.

Επίσης, διευκολύναμε τις συνέργειες μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, που επιτρέπουν την άνθηση περισσότερων επενδύσεων.

Επιθυμούμε ένα σύγχρονο κράτος. Επιθυμούμε ένα σύγχρονο κράτος που θα υποστηρίζει τον ιδιωτικό τομέα στην προσέλκυση παραγωγικών επενδύσεων. Αλλά πρέπει όλοι να κάνουμε την αυτοκριτική μας, κύριε πρόεδρε. Και οι πολιτικές δυνάμεις, αλλά και ο χώρος της επιχειρηματικότητας.

Διότι όλα τα προηγούμενα χρόνια, αυτό το μοντέλο ανάπτυξης είχε στηριχθεί σε μια κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα και όχι στην πραγματική επιχειρηματικότητα, στην παραγωγική επιχειρηματικότητα, στις επιχειρήσεις που πραγματικά παράγουν πλούτο.

Και πρέπει να δούμε, λοιπόν, πως θα θέσουμε τις βάσεις για ένα νέο, εξωστρεφές αναπτυξιακό μοντέλο που θα εστιάζει στην καινοτομία και στο ανθρώπινο κεφάλαιο υψηλής ειδίκευσης. Γιατί μόνο έτσι θα καταφέρουμε να αντιστρέψουμε αυτό το φαινόμενο στο οποίο αναφερθήκατε και πράγματι είναι ίσως μια μάστιγα για τη χώρα, δηλαδή στη φυγή του πιο υψηλά εξειδικευμένου ανθρώπινου κεφαλαίου της χώρας, δηλαδή των επιστημόνων μας, με πτυχία και μεταπτυχιακά, που ψάχνουν να βρουν δουλειά στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι,

με όλες αυτές τις δύσκολες προσπάθειες η Ελλάδα αποτελεί σήμερα, και παρά τις δυσκολίες και παρά τις αναταράξεις, μια μοναδική περίπτωση οικονομικής εξισορρόπησης. Και αυτό το αναγνωρίζουν οι εταίροι μας ή τουλάχιστον οι περισσότεροι εξ αυτών. Και είναι αυτό, αν θέλετε, που τις τελευταίες ημέρες δικαιώνει ηθικά το έτσι κι αλλιώς δίκαιο αίτημά μας, θα έλεγα εγώ, για μια λύση στο ζήτημα του ελληνικού χρέους, που να είναι αντίστοιχη των θυσιών, που έχει κάνει την τελευταία επταετία ο ελληνικός λαός, για την ενότητα της Ευρώπης και της Ευρωζώνης. Όχι μόνο για να μείνει η Ελλάδα εντός.

Τηρήσαμε στο ακέραιο τις δεσμεύσεις μας και με το παραπάνω και προσδοκούμε και οι εταίροι μας να πράξουν το ίδιο. Να σεβαστούν επιτέλους τις θυσίες του ελληνικού λαού, με μια συνολική συμφωνία που θα βγάξει τη χώρα από τη διαρκή εκκρεμότητα και θα ανοίγει έναν διάδρομο προοπτικής.

Γιατί μόνο έτσι θα αρθεί οριστικά η αβεβαιότητα γύρω από την ελληνική οικονομία και θα σταλεί στη διεθνή επενδυτική κοινότητα το σωστό μήνυμα, ότι η Ελλάδα επιστρέφει επιτέλους, μετά από επτά χρόνια, στην κανονικότητα.

Επιπλέον, μια σαφής λύση, με χρονικό βάθος, θα δημιουργήσει τον καθαρό δημοσιονομικό διάδρομο που θα επιτρέψει μια πιο επεκτατική αναπτυξιακή πολιτική, με στοχευμένες, προωθητικές φοροελαφρύνσεις. Διότι, πράγματι, πέρα από τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις –που αναφέρθηκαν πιο πριν- μεγάλο «φόρο αίματος» έχει πληρώσει και ο χώρος της υγιούς επιχειρηματικότητας, με την υψηλή φορολογία.

Θέλω όμως να είμαι πολύ σαφής απέναντί σας ως προς τις δίκαιες διεκδικήσεις της ελληνικής πλευράς σε αυτή την πολύ σύνθετη και δύσκολη διαπραγμάτευση.

Και λέω δίκαιες διότι, όπως γνωρίζετε από τη δική μας μεριά, όχι μόνο κάναμε αυτό που έπρεπε, αλλά κάναμε και μια επιπλέον υποχώρηση. Δεχτήκαμε να νομοθετήσουμε την αλλαγή του δημοσιονομικού μείγματος για το 2019 – 2020. Γιατί; Για να καλυφθεί η μια από τις δύο προϋποθέσεις που έθετε το ΔΝΤ, για τη συμμετοχή του στο ελληνικό πρόγραμμα. Η μία ήταν αυτή, η αλλαγή του μείγματος.

Η δεύτερη και παραμένει –ελπίζω πια- η ρύθμιση του ελληνικού χρέους. Ο προσδιορισμός των μεσοπρόθεσμων μέτρων, που θα υλοποιηθούν αμέσως μετά τη λήξη του προγράμματος, το καλοκαίρι του 2018. Και τώρα πιστεύω είναι καθήκον της Ευρώπης να εκπληρώσει το δικό της χρέος απέναντι στην Ελλάδα. Να ικανοποιήσει αυτή τη συνθήκη. Διότι ήταν η ίδια η Ευρώπη ή μάλλον -για να μην γενικεύω πάλι- κάποιιοι από τους εταίρους μας, που απαιτούσαν τη συμμετοχή του ΔΝΤ για να προχωρήσει το πρόγραμμα.

Και αυτή η συμμετοχή, ξέρετε, δεν μπορεί να είναι αλα καρτ. Δεν μπορεί να λέμε δηλαδή ναι στις μεταρρυθμίσεις και στα μέτρα, αλλά όχι στο χρέος. Δεν γίνεται, όπως συνηθίσουμε να λέμε στο χωριό μου, να έχουμε και την πίτα ακέραη και τον σκύλο χορτάτο.

Φαντάζομαι σήμερα θα υπάρχει έντονο δημοσιογραφικό ενδιαφέρον, αλλά και προσωπικό ενδιαφέρον από όλους σας. Αναρωτιέστε για ποιον λόγο αυτή η συνολική συμφωνία δεν στάθηκε εφικτή προχθές, στη συνεδρίαση του Eurogroup.

Και η απάντηση μου απέναντί σας θα είναι σαφής: Δεν στάθηκε δυνατή διότι υπήρξε μια προσπάθεια να προωθηθεί πάλι μια θολή λύση. Μια λύση μετάθεσης του προβλήματος. Μια λύση που δεν αντιστοιχούσε στο οικονομικό κλίμα, δεν αντιστοιχούσε στα δημοσιονομικά αποτελέσματα της ελληνικής οικονομίας, ούτε και στις θυσίες -και αυτό είναι το σημαντικότερο- του ελληνικού λαού. Μια λύση που δεν έδινε οριστικό τέλος στις αμφιβολίες για τη συμμετοχή ή όχι του ΔΝΤ. Και αυτό πιστεύω θα ήταν ό,τι χειρότερο.

Η λύση που μας προτάθηκε εμπεριείχε μεν μια πρόταση ρύθμισης του ελληνικού χρέους - δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό- αλλά μια πρόταση που δεν ήταν αρκετή. Και δεν ήταν αρκετή, κυρίως διότι έδινε πάτημα για τη συνέχιση, τη διαίωνιση αυτής της επαμφοτερίζουσας στάσης του ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα.

Και θέλω σ' αυτό το σημείο να τονίσω ότι δεν ήμασταν μόνο εμείς που δεν θεωρήσαμε αυτή την πρόταση αρκετή. Ήταν και πολλοί από τους εταίρους μας. Διότι είναι πολλοί πια εκείνοι που αναγνωρίζουν ότι αυτή η ασάφεια δεν μπορεί να συνεχιστεί. Και κυρίως αναγνωρίζουν ότι η Ελλάδα και η Ευρώπη χρειάζονται αυτή τη στιγμή μια καθαρή λύση. Μια λύση, που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, θα επιλύει αυτό τον Γόρδιο Δεσμό.

Και από τη δική μας πλευρά προτείνουμε μια καθαρή διέξοδο: Μια πρόταση ρύθμισης του ελληνικού χρέους, που θα αποτελεί τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή. Για την Ελλάδα, για τη Γερμανία, για το Ταμείο, αλλά και για όλες τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης και τους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Και σε αυτή την προσπάθεια δεν γίνεται παρά να απαιτούνται υποχωρήσεις από όλες τις πλευρές.

Εμείς έχουμε κάνει τις δικές μας. Τώρα είναι η ώρα και για τη Γερμανία και για το Ταμείο να κάνουν τις δικές τους υποχωρήσεις.

Και έχω τη βαθειά πεποίθηση ότι στις τρεις εβδομάδες που απομένουν όλοι θα αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και θα κάνουν ό,τι χρειάζεται, ώστε επιτέλους, μετά από μια επταετία, να ανοίξει για τα καλά ο δρόμος για την έξοδο της χώρας από την περιπέτεια που ζήσαμε, ο δρόμος της οριστικής εξόδου από τα μνημόνια και από τη σκληρή αυτή δημοσιονομική επιτροπεία.

Και πιστεύω ότι αυτό το δικαιούται και η χώρα και ο ελληνικός λαός. Διότι με σκληρή δουλειά δημιουργούμε πλέον τις προϋποθέσεις ενός υγιούς παραγωγικού μοντέλου, ικανού να αντεπεξέλθει στις προκλήσεις της νέας παγκόσμιας οικονομίας.

Οι προβλέψεις για την ανάπτυξη είναι μετά από οχτώ χρόνια και πάλι θετικές και θα έλεγε κανείς, αναλογικά και με τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και με τις άλλες χώρες της Ευρωζώνης, εξαιρετικά υψηλές. Θα έλεγα ότι αυτό είναι πλέον εμφανές και στους περισσότερους δείκτες εμπιστοσύνης, επιχειρηματικού κλίματος και αλλά και στους δείκτες ανταγωνιστικότητας.

Μπορούμε επιτέλους πιστεύω να εκμεταλλευτούμε πλήρως σημαντικά τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα τα οποία κάνουν την Ελλάδα ιδανικό εμπορικό και επενδυτικό εταίρο. Και επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε ορισμένα από αυτά:

Η τοποθεσία της χώρας μας, η γεωστρατηγική μας θέση. Βρισκόμαστε στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων. Είμαστε πλήρως διασυνδεδεμένοι με τους μεγάλους ευρωπαϊκούς λιμένες, ενώ ταυτόχρονα είμαστε η πύλη προς την Ευρώπη για τις ασιατικές οικονομίες.

Επίσης τα μεγάλα έργα υποδομής που βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη ή πρόκειται να ξεκινήσουν σε τομείς όπως το φυσικό αέριο, η πράσινη ενέργεια, οι μεταφορές, η εφοδιαστική αλυσίδα και το εμπόριο.

Τα διαθέσιμα κεφάλαια για δημόσια και ιδιωτικά επενδυτικά σχέδια μέσω του λεγόμενου «σχεδίου Juncker» αλλά και άλλων χρηματοδοτικών ευρωπαϊκών εργαλείων .

Τα γεωργικά προϊόντα υψηλής ποιότητας και η σύνδεση του αγροτοδιατροφικού τομέα με την σύγχρονη μεταποίηση.

Η ηγετική θέση της χώρας μας στους τομείς της ναυτιλίας και του τουρισμού παγκοσμίως.

Αλλά και η κορυφαία τεχνογνωσία των ερευνητικών μας κέντρων και του ανθρώπινου κεφαλαίου.

Η Βόρεια Ελλάδα διαθέτει όλα τα παραπάνω συγκριτικά πλεονεκτήματα και για αυτό ανέφερα εισαγωγικά ότι είναι ο ισχυρότερος μοχλός περιφερειακής ανάπτυξης που θα κληθεί να παίξει ουσιαστικό ρόλο στην ανάταξη της ελληνικής οικονομίας.

Αυτός ο ρόλος αποτυπώνεται ξεκάθαρα στο ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο αναπτυξιακής στρατηγικής γνωστό και ως Growth Strategy, που θα παρουσιαστεί το επόμενο διάστημα και στους θεσμούς και στην στους παραγωγικούς φορείς και θα γίνει αντικείμενο ουσιαστικής διαβούλευσης ανά περιφέρεια. Ήταν ένα αντικείμενο συζήτησης που είχαμε και με τους 13 περιφερειάρχες πριν από λίγες μέρες στο Μέγαρο Μαξίμου. Και εκεί θα

αναλύεται τόσο κλαδικά και τομεακά όσο και σε τοπικούς – περιφερειακούς άξονες τα επιμέρους τα σχέδια της αναπτυξιακής πολιτικής, τα περιφερειακά αναπτυξιακά σχέδια, που θα συγκροτούν το Εθνικό Αναπτυξιακό Σχέδιο της χώρας.

Θέλω όμως εδώ να πω κάτι το οποίο νομίζω ότι είναι σημαντικό να έχουμε στο μυαλό μας. Η ανάπτυξη ξέρετε, δεν παραγγέλλεται εκ των άνω ούτε διατάσσεται. Ούτε θα περιμένουμε να βρέξει ανάπτυξη, θα πρέπει και εμείς να βάλουμε το χέρι μας, όλοι.

Χρειάζεται πιστεύω πρωτίστως τη σύμπραξη όλων των παραγωγικών δυνάμεων με τον κόσμο της εργασίας σε μια κοινή προσπάθεια για τη δημιουργία εθνικού πλούτου. Και βεβαίως μετά είναι η δική μας η δουλειά δίκαια αυτός ο πλούτος που θα παραχθεί να μοιραστεί.

Η Κυβέρνηση και ιδίως τα λεγόμενα «παραγωγικά» υπουργεία είναι σε ανοιχτό διάλογο με τους παραγωγικούς φορείς και εξετάζει κάθε αίτημα και πρότασή τους.

Θέλω να είμαι συγκεκριμένος ειδικά ως προς τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος και να αναφέρω μια σειρά παρεμβάσεων μας για την ενίσχυση της περιφερειακής βιομηχανίας, αλλά και συνολικότερα για την ενίσχυση των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου.

Πρώτα από όλα θέλω να αναφερθώ στην εμπροσθοβαρή απορρόφηση του ΕΣΠΑ, και θέλω να αναφερθώ με στοιχεία. Ο στόχος που είχαμε θέσει μαζί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το 2016 ήταν η απορρόφηση 7%. Φθάσαμε να απορροφήσουμε 11,4%, 1,9 δισ. ευρώ κοινοτικούς πόρους το 2016. Ξέρετε ποιο ήταν το ποσοστό απορρόφησης που είχαν πετύχει οι προηγούμενες κυβερνήσεις στο αντίστοιχο χρονικό σημείο του προηγούμενου ΕΣΠΑ; Μόλις 1,5%. Δεν θέλω εδώ να συζητήσουμε τις αιτίες, τους λόγους, θέλω όμως να το κρατήσετε αυτό. Γιατί πράγματι ορισμένες εξελίξεις δεν γίνονται τυχαία, αλλά είναι αποτέλεσμα πολύ σκληρής και εντατικής δουλειάς.

Επίσης να αναφερθώ στην σημαντική αύξηση, για δεύτερη συνεχόμενη φορά, του Εθνικού Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που πλέον, για πρώτη φορά μέσα στην κρίση, φτάνει το 1 δισ. ευρώ ετησίως.

Μέσα από το Πρόγραμμα αυτό υλοποιούνται κρίσιμα αναπτυξιακά έργα και έργα υποδομών σε όλη τη χώρα, που δεν μπορούν να εξασφαλίζουν χρηματοδότηση από άλλους συγχρηματοδοτούμενους πόρους.

Έργα που αναβαθμίζουν την ποιότητα ζωής των πολιτών και ξεκλειδώνουν τις αναπτυξιακές δυνατότητες κάθε περιοχής. Και να πω εδώ ότι σημαντικό γεγονός, δεν συζητήθηκε τόσο, ότι ψηφίσαμε προχθές στην Βουλή, 300 εκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο αύξηση του προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων το 2019, το 2020 και το 2021. Συνολικά στην τριετία κοντά στο ένα δισ. ευρώ, το οποίο με βάση την δημοσιονομική προοπτική υπάρχει χώρος για να διατηρηθεί και μετά το 2021. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Επίσης η δυνατότητα αξιοποίησης καινοτόμων χρηματοδοτικών εργαλείων.

Για παράδειγμα, η καινοτόμος επενδυτική πλατφόρμα συμμετοχικής χρηματοδότησης Equifund.

Η πλατφόρμα αυτή, η μεγαλύτερη αυτού του είδους που υλοποιείται αυτή τη στιγμή σε χώρα της ΕΕ, με 200 εκατ. ευρώ από ευρωπαϊκούς και εθνικούς πόρους και 120 εκατ. ευρώ

από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, θα συμβάλει ουσιαστικά στην εξεύρεση κεφαλαίων για νεοφυείς καινοτόμες επιχειρήσεις.

Πέρα από τα προγράμματα του ΕΣΠΑ που βρίσκονται σε πλήρη εξέλιξη, μια σειρά από νέα χρηματοοικονομικά εργαλεία, όπως το Ταμείο Επιχειρηματικότητας, το Ταμείο Συνεπενδύσεων, το «Εξοικονομώ κατ' οίκον» και το Ταμείο Μικροπιστώσεων, θα διαθέσουν συνολικά μέσα στο 2017 πάνω από 3 δις. ευρώ στην πραγματική οικονομία, στην επιχειρηματικότητα. Αυτή είναι μία ρευστότητα την οποία δεν την είχαν όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Το Ταμείο Ανάπτυξης Δυτικής Μακεδονίας. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα συνεργασίας της κεντρικής κυβέρνησης με την τοπική κοινωνία (παραγωγικούς φορείς, Επιμελητήρια) και την Τοπική Αυτοδιοίκηση (Περιφέρεια και δήμους).

Συστήνεται από πόρους, που θα καταβληθούν ισομερώς, από το υπουργείο Οικονομίας, από την κεντρική κυβέρνηση -μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας- και από τα Επιμελητήρια Κοζάνης και Φλώρινας.

Διαχειριστής του Ταμείου θα είναι το ΕΤΕΑΝ με στόχο να επιτύχουμε την πρόσβαση των επιχειρήσεων στη χρηματοδότηση, ιδίως επιχειρήσεων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις πρόσβασης στη χρηματοδότηση από υφιστάμενα προγράμματα .

Πολύ σημαντικές όμως είναι οι παρεμβάσεις στις οποίες έχουμε προχωρήσει και στο θεσμικό πεδίο για τη βελτίωση του οικονομικού περιβάλλοντος.

Το νέο πλαίσιο εξωδικαστικού συμβιβασμού δίνει μια σημαντική ανάσα στους επιχειρηματίες που επιθυμούν να παράγουν και δεν είναι στρατηγικοί κακοπληρωτές.

Για πρώτη φορά προβλέπονται δραστικές λύσεις όπως η αναδιάρθρωση, ακόμη και το κούρεμα των δανείων. Έμμεσα όμως ανακουφίζει και τους ισολογισμούς των τραπεζών μειώνοντας το κόστος χρήματος για νέα δάνεια προς τις επιχειρήσεις.

Να αναφερθώ στο νέο πλαίσιο για την αδειοδότηση των επιχειρήσεων εξαλείφονται γραφειοκρατικά βάρη και περιττές καθυστερήσεις για τις επιχειρηματικές πρωτοβουλίες.

Επίσης, μέσω του αναπτυξιακού νόμου, δίνουμε σημαντικά φορολογικά κίνητρα για την ανάπτυξη της καινοτομίας και τη διασύνδεση της βασικής έρευνας με την καινοτομία και την επιχειρηματική αξιοποίηση της.

Ειδικότερα, παρέχεται, για πρώτη φορά, ένας συνδυασμός κινήτρων – σταθερό φορολογικό καθεστώς για 12 χρόνια, φοροαπαλλαγές και ενισχύσεις.

Ο Νόμος αυτός συνάντησε ήδη πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Σε μόλις λίγους μήνες από την έναρξη ισχύος του, υποβλήθηκαν πάνω από 770 επενδυτικά σχέδια, συνολικού προϋπολογισμού άνω των 2 δις. Ευρώ.

Η πλειοψηφία μάλιστα των σχεδίων (56%) αφορά τους κρίσιμους για την παραγωγική ανασυγκρότηση της οικονομίας, τομείς της βιομηχανίας, της μεταποίησης και της αγροδιατροφής.

Στην ίδια κατεύθυνση, εξασφαλίσαμε, στη μεσοπρόθεσμη συμφωνία, και την μείωση-ψηφίσαμε προχθές- από το 2019 του φορολογικού συντελεστή των επιχειρήσεων από το 29%, στο 26%..

Η σταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος παράλληλα με την επιστροφή στην κανονικότητα θα οδηγήσει και σε αυτό που ζητήσατε κύριε πρόεδρε. Στην οριστική εξάλειψη των κεφαλαιακών ελέγχων που δυσχέραναν τις συναλλαγές το προηγούμενο διάστημα και βήμα-βήμα έχουν αρχίσει να χαλαρώνουν.

Στο διαχρονικό ακανθώδες ζήτημα της ακριβής ενέργειας, να σας πω ότι κάναμε ορισμένα βήματα. Καταργήσαμε τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο φυσικό αέριο για την ηλεκτροπαραγωγή, μειώσαμε τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο φυσικό αέριο για τη βιομηχανική παραγωγή και προχωρήσαμε στην εφαρμογή του μέτρου της διακοψιμότητας.

Επίσης εξασφάλισαμε στα αντίμετρα, από αυτά τα 300 εκατομμύρια ευρώ της αύξησης κάθε χρόνο από το 2019 και μετά του προγράμματος Δημοσίων επενδύσεων τα 100 εκατ. ευρώ τον από αυτά να πηγαίνουν στοχευόμενα για την ενεργειακή αναβάθμιση ενεργοβόρων βιομηχανιών που θα εξασφαλίσουν σημαντική εξοικονόμηση ενέργειας και μείωση του κόστους παραγωγής.

Οι προσπάθειες αποδίδουν ήδη καρπούς, βεβαίως όμως έχουμε αρκετή δουλειά μπροστά μας, δεν υπάρχει αμφιβολία γι αυτό. Όμως πρέπει να πω ότι έχουμε κάποιες ενδείξεις, αποσπασματικές αλλά ιδιαίτερες θετικές. Ο γενικός δείκτης κύκλου εργασιών (τζίρος), στην βιομηχανία, παρουσίασε τον Μάρτιο 2017, παρά το γεγονός ότι ήταν ένα μήνας δύσκολος για την οικονομία διότι επανέκαμψε, έστω και παροδικά η αβεβαιότητα, αλματώδη αύξηση κατά 24,5% σε σχέση με τον Μάρτιο του 2016. Ένα σημάδι της πορείας της οικονομίας για την έξοδο από την κρίση.

Οι εξαγωγές σημείωσαν επίσης σημαντική ανάκαμψη (6,3%) τον ίδιο μήνα, ενώ το σημαντικότερο, αυτό που μας αφορά όλους μας, γιατί η έξοδος από την κρίση σημαίνει θέσεις εργασίας, σημαίνει μείωση της ανεργίας, το ισοζύγιο προσλήψεων – αποχωρήσεων στον ιδιωτικό τομέα κατά το τετράμηνο Ιαν – Απρ 2017 ήταν θετικό κατά 125,8 χιλ. θέσεις εργασίας και αυτό αποτελεί τη θετικότερη επίδοση πρώτου τετραμήνου έτους όχι από την κρίση και μετά αλλά από το 2001.

Τα λέω αυτά σε σας γιατί ούτε και εσείς θα τα γνωρίζετε. Δεν τα ακούει κανείς εύκολα διότι συνήθως, δεν τους αδικώ, οι αρνητικές ειδήσεις είναι πιο ελκυστικές, πουλάνε περισσότερο, αλλά υπάρχουν πολύ σημαντικές θετικές ειδήσεις.

Και αν θέλουμε να επενδύσουμε σε μία προοπτική εξόδου από την κρίση πρέπει να επενδύσουμε και στην αλλαγή ψυχολογίας. Εγώ δεν είμαι οικονομολόγος όμως η εμπειρία μου λέει ότι η οικονομία σε ένα μεγάλο ποσοστό είναι ψυχολογία. Και αν δεν αλλάξουν πρώτα οι επενδυτές μετά οι παραγωγικοί φορείς αλλά και στο τέλος οι ίδιοι οι πολίτες ψυχολογία, αν δεν αρχίσουμε όλοι να αναπαράγουμε και τις θετικές ειδήσεις-εγώ δεν λέω να κρύψουμε ότι υπάρχουν αρνητικές-αλλά υπάρχουν θετικές ειδήσεις, υπάρχει προοπτική. Μπορούμε να ήμαστε περισσότερο αισιόδοξοι. Και αυτό νομίζω θα δημιουργήσει και ένα κλίμα αύξησης της κατανάλωσης, αύξηση της ζήτησης ένα κλίμα που θα οδηγήσει σταδιακά και την οικονομία στην έξοδο από την κρίση.

Ας πάρουμε για παράδειγμα το Βορειοελλαδικό τόξο. Η Βόρειος Ελλάδα έχει πολύ σημαντικά έργα υποδομών και επενδύσεις εν εξελίξει, με πολλαπλασιαστικά οφέλη για την περιοχή. Έργα όπως η αναβάθμιση των λιμένων Αλεξανδρούπολης, Καβάλας και Ηγουμενίτσας και η υλοποίηση των αντίστοιχων εμπορευματικών κέντρων, η ολοκλήρωση της Ιόνιας οδού και του αυτοκινητοδρόμου Ε65, η αξιοποίηση του ΟΛΘ και η συνεργασία με στρατηγικό επενδυτή, η παράδοση και του τελευταίου κομματιού από τον κάθετο άξονα

της Εγνατίας Οδού «Κομοτηνή –Νυμφαία- Ελληνοβουλγαρικά σύνορα» με τις αναμενόμενες θετικές επιπτώσεις στον κλάδο των συνδυασμένων μεταφορών.

Άμεσα θα πραγματοποιηθεί η δημοπράτηση του έργου για την κατασκευή του κάθετου άξονα «Ξάνθη–Εχινος–Ελληνοβουλγαρικά Σύνορα».

Τον Αύγουστο του 2017 ολοκληρώνεται το βόρειο τμήμα του κάθετου Άξονα Αρδάνιο – Ορμένιο – Ελληνοβουλγαρικά Σύνορα και το 2018 παραδίδεται ο άξονας στο σύνολο του.

Ο Αγωγός TAP, που δεν πέρασε πολύς καιρός που εδώ στην Θεσσαλονίκη κάναμε τα εγκαίνια του και σήμερα είμαι στην ευχάριστη θέση να σας πω ότι έχει επιτευχθεί το 60% της κατασκευής του και προχωράει με πολύ μεγάλη ταχύτητα, σχεδόν ένα χιλιόμετρο την ημέρα, και βεβαίως ο πλωτός σταθμός αεριοποίησης υγροποιημένου φυσικού αερίου LNG, στην Αλεξανδρούπολη, και τον αγωγό IGB, ο οποίος θα είναι κάθετος στον αγωγό TAP και θα συνδέει την Αλεξανδρούπολη με τη Βουλγαρία, πιστεύω όλα αυτά είναι έργα πολύ σημαντικά για την Βόρεια Ελλάδα.

Έργα που θα δώσουν αναπτυξιακή πνοή και θέσεις εργασίας σε όλη την περιοχή.

Όλες οι παραπάνω παρεμβάσεις, έχουν καταστεί δυνατές, χάρη στις προσπάθειες να ξεμπλοκάρουν έργα, παγωμένα για δεκαετίες, που κινδύνευαν στα δικαστήρια με ακυρώσεις και πρόστιμα εις βάρος του ελληνικού κράτους.

Ανέφερα τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Όμως, το σημαντικότερο γεγονός είναι ότι η Ελλάδα και εκεί θέλω να παραμείνουμε, αυτό θέλω να είναι και το μήνυμα της σημερινής μου ομιλίας.

Η Ελλάδα είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε-το θέλουμε φυσικά- είτε το νιώθουμε είτε δεν το νιώθουμε ακόμα, η Ελλάδα είναι ήδη μία χώρα που βρίσκεται πολύ ψηλά στον επενδυτικό σχεδιασμό σημαντικών διεθνών κρατικών και επιχειρηματικών κεφαλαίων. Αυτό το μήνυμα έλαβα από την επίσκεψη μου στην Κίνα, αυτό το μήνυμα λαμβάνω καθημερινά από την επαφή με επιχειρηματικούς Ομίλους που έχουν ήδη δείξει τεράστιο επενδυτικό ενδιαφέρον σε πάρα πολλούς τομείς της ελληνικής οικονομίας.

Το επόμενο διάστημα δεν θα είμαστε μόνο τουριστικός προορισμός, θα είμαστε θα είμαστε και σημαντικός επενδυτικός προορισμός – σημείο αναφοράς για τις οικονομικές εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο και όχι μόνο.

Θέλω λοιπόν φίλες και φίλοι με ειλικρίνεια να σας πω, να απευθυνθώ σε όλους εσάς, διότι ξέρω ότι με πολλούς από εσάς μπορεί να έχουμε διαφορετικές απόψεις για το ποιος έφταιξε για την κρίση, ή για το πώς με ποιο γρήγορο τρόπο θα απορέσουμε να βγούμε από αυτή.

Όμως, πιστεύω ότι όλοι μας σε αυτήν εδώ την αίθουσα, ακριβώς επειδή βρισκόμαστε στην ίδια βάρκα, στο ίδιο κλαδί που δεν πρέπει να το πριονίζουμε, έχουμε ένα κοινό στόχο. Ο κοινός στόχος είναι αυτή η χώρα να βγει μία άωρα γρηγορότερα από αυτήν την περιπέτεια και ανεξαρτήτως που πως κανείς οραματίζεται το μοντέλο της οικονομίας και κυρίως το μοντέλο της κοινωνίας, συμφωνούμε ότι χωρίς παραγωγική βάση, χωρίς υγιή επιχειρηματικότητα και παραγωγικές επιχειρήσεις, χωρίς νέες θέσεις εργασίας, που σημαίνει άρα και επενδύσεις δεν θα βγούμε από την κρίση.

Θέλω λοιπόν να σας καλέσω από αυτό εδώ το βήμα, εσάς και όλη την ελληνική επιχειρηματική κοινότητα. Οι εξελίξεις που έρχονται είναι σημαντικές και θετικές.

Πρέπει εσείς να ηγηθείτε αυτών των εξελίξεων. Γιατί αν δεν ηγηθεί η ελληνική επιχειρηματικότητα θα ηγηθούν οι επενδυτές που έρχονται, βλέποντας την Ελλάδα μία πολύ σημαντική ευκαιρία. Επενδυτική ευκαιρία μετά από 7 χρόνια εσωτερικής υποτίμησης. Είναι όμως σημαντικό οι άνθρωποι που επενδύουν σε αυτόν τον τόπο, να πονάνε αυτόν τον τόπο. .

Θέλω λοιπόν να σας καλέσω να ηγηθείτε αυτής της προσπάθειας και των εξελίξεων που θα ακολουθήσουν και να στηρίξετε την προσπάθεια της χώρας να μεταβεί στην επομένη μέρα.

Η ελληνική πολιτεία θα είναι αρωγός σε αυτήν την προσπάθεια.

Η Ελλάδα είναι και πάλι ένας ασφαλής και ελπιδοφόρος τόπος με πλούσιες δυνατότητες τεράστια ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα, πρέπει να δουλέψουμε σκληρά, να σπάσουμε και στερεότυπα αν χρειαστεί, προκειμένου αυτά τα τεράστια πλεονεκτήματα να τα αξιοποιήσουμε προς όφελος της χώρας και του ελληνικού λαού

Σας ευχαριστώ πολύ.